

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119211250
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1119211250.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: U.. T. M., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/X, D., proti žalovanému : Stavebné bytové družstvo Bratislava I, Palackého 24, Bratislava, IČO: 00 169 226 o zaplatenie sumy 97,61 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 20Csp/42/2019-122 zo dňa 04. novembra 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 44,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 17,25 € odo dňa 19.07.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 26,81 € odo dňa 04.07.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 0,92%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že : I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2,57 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 10.08.2019 do zaplatenia, v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5% ročne zo sumy 20,79 € od 19.07.2018 do zaplatenia, v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5 % ročne zo sumy 64,25 € od 19.07.2018 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5 % ročne zo sumy 10 € od 04.07.2018 do zaplatenia konanie zastavil. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1,73 € s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 0,67 € od 19.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,06 € od 04.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 3,60 € od 19.07.2018 do 18.06.2019, zo sumy 2,57 € od 04.07.2019 do 09.08.2019 a náklady na uplatnenie pohľadávky v sume 1,20 €, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. III. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietal. IV. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88%.

1.1. Svoje rozhodnutie v časti čiastočného zastavenia konania odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 C.s.p.. Žalobca vzal podaním zo dňa 14.08.2019 žalobu späť v časti 2,57 €, a to z dôvodu úhrady rozdielu opraveného vyúčtovania za rok 2018 (úhrada dňa 09.08.2019), preto súd prvej inštancie konanie zastavil. Rovnako zastavil konanie v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5 % ročne zo sumy 20,79 € od 19.07.2018 do zaplatenia, v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5% ročne zo sumy 64,25 € od 19.07.2018 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5% zo sumy 10 € od 04.07.2018 do zaplatenia s poukazom na podanie z 24.08.2020, ktoré súd v zmysle § 124 ods. 1 C.s.p. posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

1.2. Súd prvej inštancie po právnej stránke posúdil nárok žalobcu podľa § 151 ods. 1 C.s.p., § 8a ods. 5, ods. 7, § 10 ods. 1, ods. 3 a ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov, § 77 ods. 5 písm. a) zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, § 8 ods. 3 a ods. 4 všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 1/2017 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný ako správca bytového domu vykonával na základe zmluvy o výkone správy správu bytového domu na ul. Na Hrebienku 35 v Bratislave. Taktiež bolo nesporné, že žalobca bol v období od 01.04.2014 do 14.08.2018 vlastníkom bytu v tomto bytovom dome. Sporné bolo, či položky vo vyúčtovaní za náklady spojené s užívaním bytu za rok 2017 a za časť roka 2018 (t. j. do ukončenia vlastníctva bytu žalobcom) sú oprávnené a či žalovanému vznikol nárok na zaplatenie poplatku za vyhlásenie správcu.

1.3. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu ako dôvodnú v časti sumy 0,51 € (za rok 2017) a v sume 1,06 € (za rok 2018) ako poplatky za odpočet vodomera. V roku 2017 mal žalobca vykonať odpočet vodomera sám, pričom bol výsledok odpočtu zaslal žalobcovi e-mailom. V roku 2018 vykonal odpočet vodomera žalobca spolu s novými vlastníkmi bytov. Preto tento náklad vo vyúčtovaní nebol dôvodný. Súd prvej inštancie taktiež považoval za dôvodnú žalobu v časti sumy 0,16 € (rok 2017) položka oprava vyúčtovania studenej vody, nakoľko v konaní nebola preukázaná dôvodnosť tohto nákladu.

1.4. Súd prvej inštancie nevyhovel žalobe v časti sumy 17,25 € (rok 2017) a 26,81 € (rok 2018) predstavujúce zákonné sociálne odvody, ktoré platili vlastníci bytov z odmeny zástupcu vlastníkov. Zástupcovia vlastníkov bytov vykonávali svoju činnosť podľa príkaznej zmluvy. Príkazcami sú vlastníci bytov. Zástupca vlastníkov bytov vykonáva svoju činnosť opakovane, nie jednorazovo; mesačný príjem zástupcu bol vo výške 220 €, neskôr 330 €, a takáto odmena je podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov zo závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu preto povinnosť odvádzať odvody z dohodnutej odmeny majú priami vlastníci bytov.

1.5. Súd prvej inštancie nevyhovel žalobe v položke ostatné náklady v sume 2,87 € (rok 2017) a v časti položky - zimná údržba v sume 6,55 € (rok 2018). Z odpovede na reklamáciu vyplýva, že ostatné náklady na mobilu, benzínu do kosačky, bankové poplatky a odpočet vodomero. Z odpovede na reklamáciu z 3.7.2019 vyplýva, že firma A. Š. - ZUMI vykonávala v roku 2018 zimnú údržbu. Takéto náklady sú skutočnosti všeobecne známe pri hospodárení v bytovom dome. Podľa zmluvy o výkone správe č. 025/2007 z 29.11.2007 bolo dohodnuté (čl. X bod 11), že prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv môže správca použiť bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov na financovanie bežnej prevádzky, údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva domu alebo pozemku, ak ich náklad nepresiahne sumu 10.000 Sk a tiež na úhradu nákladov spojených s odstránením havarijného stavu na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu, príslušenstve alebo pozemku, na úhradu nákladov na revízie a pravidelné prehliadky vyhradených technických zariadení v dome, ktoré je povinný vykonávať podľa zákona alebo všeobecne záväzného právneho predpisu.

1.6. Súd prvej inštancie nevyhovel časti položky odvoz a likvidácia odpadu v sume 29,19 € (rok 2018). Žalobca síce predložil potvrdenie o prechodnom pobyte z 14.03.2017 podľa ktorého má prechodný pobyt v D.. Táto skutočnosť s poukazom na VZN č. 1/2017 Hlavného mesta SR Bratislava, je bez právnej relevancie. Žalobca nepreukázal, že správcovi, ktorý je vyberateľom poplatku za komunálny odpad skutočnosti uvedené v § 8 ods. 4 VZN..

1.7. Súd prvej inštancie nevyhovel ani položke v sume 1,70 € (rok 2018) - listové zásielky. Podľa Cenníka výkonov a služieb žalovaného je úkon - zasielanie korešpondencie na adresu vlastníka spoplatnený vo výške poštovného. Z fotokópie zásielky vyplýva, že cena zásielky bola 1,70 €.

1.8. Súd prvej inštancie nevyhovel žalobe ani v časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vrátenia poplatku 10 € za vystavenie vyhlásenia správcu v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Podľa cenníka je tento úkon spoplatnený sumou 10 € s DPH.

1.9. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti 1,20 € ako náhradu nákladov pri uplatnení pohľadávky s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže tieto náklady vynaložil žalobca ako spotrebiteľ s uplatnením svojho práva - reklamácia vyúčtovania za rok 2018. Súd prvej inštancie taktiež vyhovel v časti úrokov z omeškania z priznanej sumy, a to s poukazom na splatnosť preplatiek v jednotlivých vyúčtovaniach. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania zo sumy 2,57 € od 04.07.2019 do 08.09.2019, avšak podľa potvrdenia banky, táto suma bola žalobcovi pripísaná dňa 09.08.2019, preto súd tento úrok priznal len do dátumu pripísania na žalobcov bankový účet.

1.10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 256 ods. 1, § 255 ods.1 C.s.p. tak, že žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 94% , žalovaný mal úspech a taktiež mu patria zavinené trovy žalovaného celkom v rozsahu 6%, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8%.

2. Proti tomuto rozsudku proti výrokom III. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že považuje zamietnutie žaloby v rozsahu sumy 94,37 € za nezákonné a nedôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, kde zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalobcu neboli splnené procesné podmienky, a to v nedodržaní päťdňovej lehoty na prípravu pojednávania pri verejnom vyhlásení rozsudku dňa 04.11.2021.

2.1. V časti odmeny zástupcovi vlastníkov bytov má žalobca za to, že odmena za sociálne a zákonné poistenie boli vo vyúčtovaniach za rok 2017 a 2018 zarátané neoprávnene a v rozpore so zákonom. Od 01.01.2013 má zástupca vlastníkov bytov postavenie zamestnanca na účely zdravotného a sociálneho poistenia. Z. C. I. vykonávala v rokoch v roku 2017, ako aj predošlé roky funkciu zástupcu vlastníkov bytov v dôchodkovom veku. Odmena za výkon funkcie zástupcu vlastníkov bola schválená na schôdzi dňa 25.10.2012 v sume 5 € mesačne za byt. Do 31.12.2017 neprišlo k žiadnemu navýšeniu odmeny zástupkyne vlastníkov bytov pre povinné zákonné odvody, ktoré je povinný platiť si zástupca vlastníkov bytov sám, ak má túto zákonnú povinnosť ako poberateľ starobného dôchodku, alebo má túto povinnosť správca ako zamestnávateľ. A. K. L. vykonával v roku 2018 od 01.01.2018 zvolenú funkciu zástupcu vlastníkov bytov na základe uznesenia zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 11.12.2017 so schválenou odmenou v sume 7,50 € za jeden byt. Zápisnica bol doručená žalovanému dňa 18.12.2017. Od tej doby k žiadnemu navýšeniu odmeny neprišlo, teda ani k schváleniu navýšenia odmeny zástupcu vlastníkov bytov pre povinné zákonné odvody, ktoré je povinný platiť si zástupca vlastníkov bytov sám, ak má túto zákonnú povinnosť, alebo má túto povinnosť správca domu ako zamestnávateľ, nie vlastník bytu, teda žalobca. V tejto časti žaloby v sume 44,06 € za nedoplatky na odmenách zástupcov vlastníkov bytov v roku 2017 a 2018 na základe vykonaných dôkazov, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov v dome zo schôdze konanej dňa 25.10.2012 teda uznesenie týkajúce sa schválenej odmeny pre zástupcu vlastníkov bytov v sume 5,00 € mesačne/byt, platnej od 01.11.2012 je platné a záväzné tak pre správcu domu, ako žalovaného ako aj pre všetkých vlastníkov bytov v dome, teda aj žalobcu. Žiadny iný všeobecne záväzný právny predpis neukladal zvolenej zástupkyňi ani zástupcovi vlastníkov bytov podľa zákona o vlastníctve bytov a zmluvy o výkone správy, vykonávať ich platenú funkciu na základe príkaznej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a táto povinnosť im nevyplývala ani z predmetného rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov zo schôdze konanej dňa 25.10.2012 ani z rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov zo schôdze konanej dňa 11.12.2017. Tvrdenia žalovaného, že Slovenská obchodná inšpekcia nezistila žiadne pochybenia, neobstoja. Neobstojí tvrdenie súdu prvej inštancie ohľadom toho, že zástupcovia konali na základe príkaznej zmluvy. Vlastníci bytov zástupcov vlastníkov bytov v tejto veci uzneseniami nesplnomocnili na uzavretie príkaznej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka z dôvodu výkonu volenej funkcie zástupcu vlastníkov bytov, pretože to osobitne neupravuje žiaden právny predpis. Bolo teda na slobodnom rozhodnutí zástupcov vlastníkov bytov v roku 2012 ako aj v roku 2018, či uzatvorí so správcom bytového domu, teda so žalovaným práve príkaznú zmluvu na tento účel, z ktorej potom následne vyplývajú práva a povinnosti platenia povinných zákonných odvodov priamo zástupcovi vlastníkov bytov, nie je vlastníkom bytov. Vlastníci bytov nemajú právnu subjektivitu ako zamestnávateľ. Žalovaný nedoložil žiadne príkazné zmluvy. Podľa žalobcu ide o vyžadovanie plnenie bez právneho dôvodu a neprijateľnú podmienku zo strany žalovaného a žalovaný v konaní nedoložil žiadny relevantný dôkaz na svoju obranu v súlade s C.s.p a teda neuniesol dôkazné bremeno.

2.2. Pokiaľ ide o sumu ostatných nákladov v sume 2,87 € za úhradu mobilu, benzínu do kosačky, bankových poplatkov a odpočet vodomerov v roku 2017 a položky v roku 2018 za zimnú údržbu v sume 6,55 €, žalobca uviedol, že ide o nedôvodné a neoprávnené zaúčtovanie, nakoľko nie je jasné ani zrejme za aké zákonné položky v sume 2,87 € v súlade s § 10 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, a akú zimnú údržbu a presne kedy v akom rozsahu a čase bola vykonaná a na základe akého právneho titulu, teda rozhodnutia vlastníkov bytov. Je absurdné aby súd prvej inštancie dôvodil oprávnenosť a zákonnosť zúčtovania týchto položiek v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a zmluvou o výkone správy č. 025/2007 zo dňa 29.11.2007, ktorá tvorí dôkaz žaloby, kde navyše suma 10.000 Sk bola nahradená platnou legislatívou v súvislosti so zavedením eura. Niektoré ustanovenia zmluvy o výkone správny stratili platnosť. Oprávnenosť účtovania týchto poplatkov v sume 2,87 € v roku 2017 a 6,55 € v roku 2018 žalovaný v konaní nepreukázal. Nedoložil k tomu žiaden relevantný dôkaz.

2.3. V časti žaloby za poplatky za odvoz a likvidáciu odpadu v sume 29,19 € v roku 2018 žalobca poukázal nato, že žalovaný vykonával ako správca nehnuteľnosti predpis predmetného miestneho poplatku za odpad a realizáciu jeho odvozu a likvidáciu v zmysle platného VZN č. 1/2017 Hlavného mesta SR Bratislava. Ak žalobca preukázal a uplatnil žiadosť nárok na úľavu, poskytnutie úľavy je obligatórne. Súd prvej inštancie nesprávne dôvodil právnu irelevanciu pre nepreukázanie skutočností uvedených v § 8 ods. 4 VZN, pretože žalobca nemohol z objektívnych dôvodov súdu preukázať aj skutočnosť o existencii prechodného pobytu žalobcu v Českej republike v Prahe od roku 2009 do 31.12.2019, na základe príslušného potvrdenia správneho orgánu Českej republiky. Predmetné potvrdenie nebolo možné predložiť na pojednávaní dňa 07.10.2021, ani v lehote verejného vyhlásenia rozsudku dňa 04.11.2021. Tento doklad bol vydaný až dňa 20.10.2021 a na poštovú prepravu bol odovzdaný až dňa 05.11.2021 a doručené žalobcovi malo byť až dňa 08.11.2021. Žalobca o uvedených skutočnostiach predkladá dôkazy. V časti poplatku za komunálny odpad a drobné stavebné odpady na základe vykonaných dôkazov, dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti žaloby vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

2.4. V časti žaloby 1,70 € v roku 2018 za poštové zásielky podľa cenníka výkonov a služieb žalovaného, je podľa žalobcu absurdné, aby súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôvodil oprávnenosť a zákonnosť účtovania sumy poštovného vo výške 1,70 € zo strany žalovaného na základe doloženého dôkazu fotokópie poštovej obálky bez doloženia potvrdenia o úhrade tohto poštovného a dôkazu o oprávnenosti účtovania poštovného zo strany správcu bytového domu, teda žalovaného ku vzťahu k vlastníkovi bytu ako žalobcovi na základe záväzkovo - právneho vzťahu. Cenník výkonov a služieb žalovaného má podľa žalobcu absolútnu právnu irelevanciu k predmetu konania, na čo žalobca poukázal aj písomnom vyjadrení dňa 23.08.2020. Žalobca zdôrazňuje, že ide o vyžadovanie plnenie bez právneho dôvodu a neprijateľnú podmienku zo strany žalovaného.

2.5. V časti žaloby v sume 10,- € v roku 2018 za zúčtovanie poplatku za vystavenie vyhlásenia správcu v zmysle § 5 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je rovnako podľa žalobcu absurdné, aby súd prvej inštancie dôvodil oprávnenosť tohto poplatku podľa cenníka služieb. Tento cenník nie je pre žalobcu záväzný a povinnosť vystavenia vyhlásenia správcu vyplýva zo zákona. Zákon ukladá žalovanému aj povinnosť doručiť do 31.05. každého roku vyúčtovanie nákladov spojených s bývaním spolu s náležitosťami podľa §§ 8, 8a, 9 a 10 zákona č. 182/1993 Z. z. Za tieto úkony spojené so správou bytového domu a bytu som žalovanému uhradil mesačný poplatok za výkon správy ako spoplatnený úkon jeho podnikateľskej činnosti, teda osobitný, duplicitný poplatok za vystavenie vyhlásenia pri predaji bytu (zмене vlastníctva bytu kúpnu zmluvou), nemá oporu v zákone. Žalobca zdôrazňuje, že ide o vyžadovanie plnenia bez právneho dôvodu a neprijateľnú podmienku zo strany žalovaného.

2.6. Žalobca poukázal tiež nato, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.10.2021 konaného od 9:00 hod vyplýva, že súd prvej inštancie odročil pojednávanie vo veci na deň 28.10.2021 za účelom verejného vyhlásenia rozsudku, s tým že sporové strany zobrali uvedený termín na vedomie. Súd prvej inštancie, ale porušil jeho procesné práva, a to tým, že nebola zo strany súdu dodržaná päť dňová lehota na prípravu pojednávania podľa C.s.p., keď súd prvej inštancie dňa 27.10.2021 úradným záznamom zmenil termín verejného vyhlásenia rozsudku zo dňa 28.10.2021 o 7 dní neskôr na 04.11.2021 a tento termín zverejnil elektronicky na úradnej tabuli Okresného súdu Bratislava I iba jeden deň pred termínom konania

verejného vyhlásenia rozsudku dňa 28.10.2021. Žalobcovi neoznámil zmenu verejného vyhlásenia rozsudku v zákonnej päťdňovej lehote na prípravu pojednávania v súlade s C.s.p. Týmto postupom súd prvej inštancie porušil procesné práva žalobcu. Zo strany súdu prvej inštancie prišlo k vzniku zbytočných prietahov v rozpore s čl. 17 C.s.p.

2.7. Záverom žalobca uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v rozpore s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p., kde mal aplikovať úspech žalobcu vo veci, mal vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Dôvody hodné osobitého zreteľa v tomto konaní nevznikli, nie sú žalobcovi známe, a súd ich ani nepreukázal ani neodôvodnil v napadnutom rozhodnutí v časti o trovách konania vo výroku IV rozsudku ako ani v odôvodnení trov konania v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 v rozsahu 88% a žalobcovi nepriznal súd náhradu trov konania nezákonne a nedôvodne vôbec, čo nemá oporu v C.s.p. Odôvodnenie trov konania považuje za zmätočné.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. v rozsahu, v ktorom bola žaloba čiastočne zamietnutá a výroku o náhrade na trovy konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ale vec v časti nesprávne právne posúdil.

5. Zo skutkové stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca bol vlastníkom bytu v bytovom dome Na G. Č.. XX K. I.. Správu v tomto bytovom dome vykonáva žalovaný. Medzi stranami bol záväzkový vzťah založený Zmluvou o výkone správy č. 025/2007. Žalovaný na základe svojich zákonných povinností pravidelne vystavoval ročné zúčtovanie. Žalobca v rokoch 2017 a 2018 reklamoval ročné vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu.

6. Podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, komunikáciu vlastníkov bytov a nebytových priestorov platného a účinného do 31.12. 2018 (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“) vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo zánik schválené podľa § 14b ods. 1 písm. e) sú záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak sú podpísané správcom a osobou poverenou vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome, pričom pravosť podpisov týchto osôb musí byť úradne osvedčená. Vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemôže zmluvu o výkone správy vypovedať. Správca je povinný schválenú zmluvu a pri jej zmene úplné znenie zmluvy doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome do 30 dní od jej schválenia vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä: a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu, b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku, c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi, d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi, e) zásady určenia výšky platieb za správu, f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

6.1. Podľa § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.

6.2. Podľa § 8a ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z., komunikáciu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome so správcom zabezpečuje zástupca vlastníkov zvolený vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v dome. Zástupcom vlastníkov môže byť len vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome. Zástupca vlastníkov informuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o činnosti správcu a o dôležitých otázkach týkajúcich sa správy domu. Zástupca vlastníkov je povinný uplatňovať voči správcovi požiadavky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súlade so zmluvou o výkone správy a

prijatými rozhodnutiami vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Zástupca vlastníkov nie je oprávnený rozhodovať o veciach, o ktorých môžu rozhodovať len vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome podľa § 14 až 14b.

6.3. Podľa § 8a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z., s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Ak vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nadobudol byt alebo nebytový priestor v dome na základe zmluvy o vstavbe alebo nadstavbe domu, pristupuje k zmluve o výkone správy. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

6.4. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade¹⁰⁾ vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak k bytu alebo nebytovému priestoru v dome prilieha podľa § 19 ods. 4 balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome zohľadnia mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov.

6.5. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Z fondu prevádzky, údržby a opráv sa financujú aj opravy balkónov, lodží a tých terás, ktoré sú spoločnými časťami domu. Prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv možno prechodne použiť na úhradu za plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome v prípade ich dočasného nedostatku. Po preklenutí nedostatku prostriedkov na úhradu tohto plnenia, sa uvedené prostriedky vrátia do fondu prevádzky, údržby a opráv.

6.6. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

6.7. Podľa čl. VI ods. 3 Zmluvy o výkone správy č. 025/2007 vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastník bytu a nebytového priestoru povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. V tej istej lehote správca vráti vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru preplatok zistený vyúčtovaním. Vyúčtovanie sa zasiela vlastníkovi doporučene poštou na ich poslednú známu adresu.

6.8. Podľa čl. X ods. 11 Zmluvy o výkone správy č. XXX/XXXX, prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv môže správca použiť bez predchádzajúceho súhlasu vlastníkov na financovanie bežnej prevádzky, údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva domu alebo pozemku, ak ich náklad nepresiahne sumu 10.000 Sk a tiež na úhradu nákladov spojených s odstránením havarijného stavu na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu, príslušenstve alebo pozemku na úhradu nákladov na revízie a pravidelné prehliadky vyhradených

technických zariadení v dome, ktoré je povinný vykonávať podľa zákona alebo všeobecne záväzného predpisu.

6.9. Podľa § 8 ods. 3 Všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 1/2017 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta Bratislavy (ďalej len „VZN“), správca nehnuteľnosti môže požiadať o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu, ak sa preukázateľne bude zdržiavať mimo územia hlavného mesta 90 po sebe nasledujúcich kalendárnych dní. Žiadosť o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu podá správca nehnuteľnosti hlavnému mestu v lehote najneskôr 15 dní odo dňa skutočnosti odôvodňujúcej zmenu produkcie množstva odpadu. Pri posudzovaní žiadosti sa prihliada na § 4 ods. 1 nariadenia.

6.10. Podľa § 8 ods. 4 Všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 1/2017 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta Bratislavy, k žiadosti o dočasnú úpravu zapojenia sa v systéme zberu podľa odseku 3 doloží správca nehnuteľnosti doklad hodnoverne preukazujúci pobyt pôvodcu odpadu mimo územia hlavného mesta, a to najmä:

- a) potvrdenie od zamestnávateľa, že vykonáva prácu mimo hlavného mesta vrátane dokladu, ktorý preukazuje ubytovanie v mieste výkonu práce, napríklad zmluvu o ubytovaní alebo nájomnú zmluvu s potvrdením jej platnosti, potvrdenie o dočasnom ubytovaní,
- b) potvrdenie od agentúry, ktorá sprostredkovala prácu v zahraničí alebo potvrdenie o štúdiu v zahraničí vrátane dokladu, ktorý preukazuje ubytovanie v zahraničí, zmluvu o ubytovaní alebo nájomnú zmluvu s potvrdením jej platnosti, potvrdenie o dočasnom ubytovaní,
- c) doklad preukazujúci dočasné uzavretie prevádzky právnickej osoby alebo fyzickej osoby -podnikateľa, napríklad kópiu ohlásenia o dočasnom uzavretí prevádzky,
- d) potvrdenie vecne príslušného úradu o pobyte v zahraničí vrátane dokladu, ktorý preukazuje ubytovanie v zahraničí, napríklad zmluvu o ubytovaní alebo nájomnú zmluvu s potvrdením jej platnosti, potvrdenie o dočasnom ubytovaní.

7. Vzhľadom na podaný rozsah odvolania, odvolací súd preskúmal iba napadnutú zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie týkajúcej sa jednotlivých napadnutých položiek. Odvolací súd k nároku na sumu 17,25 € (titulom zákonných odvodov za zástupcu vlastníkov bytov za rok 2017) a sumu 26,81 € (titulom zákonných odvodov za zástupcu vlastníkov bytov za rok 2018) uvádza, že v danej časti je odvolanie dôvodné. Odvolací súd má za to, že odmena zástupcov vlastníkov bytov podlieha úprave dani z príjmu a podlieha aj odvodovej povinnosti na zdravotné poistenie a sociálne poistenie. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že vzťahy medzi zástupcom vlastníkov bytom a správcom a vlastníkami sa spravujú ustanoveniami príkaznej zmluvy. Odvolací súd má však za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že žalovaný mal právo požadovať odmenu zvýšenú o sumu odvodov. Odvolací súd zastáva názor, že nakoľko bolo vlastníkami bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome schválená odmena pre zástupcu vlastníkov vo výške 5 € za mesiac a byt a na základe schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 11.12.2017 bola zvýšená na sumu 7,50 € za mesiac a byt, z takto určenej odmeny zástupcov vlastníkov bytov, žalovaný mal povinnosť zraziť odvody, t. j. pri určenej výške odmeny mala zástupkyňa mať vyplatenú nižšiu sumu ako bolo určené schôdzou vlastníkov a to dohodnutá odmena mala byť znížená o odvody. Aby bola vlastníkovi vyplatená odmena v schválenej výške, musela by byť takáto odmena uznesením schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov navýšená o dane a odvody. Zvýšenie o odvody bolo zo strany žalovaného ako správcu svojvoľné, nemal na to žiaden podklad, t. j. absentovalo rozhodnutie schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Vzhľadom na to, že žalovaný nemal nárok požadovať uvedené nedoplatky na odmene zástupcu vlastníkov, je povinný žalobcovi zaplatiť sumu 44,06 €.

7.1. Okrem istiny má žalobca nárok i na úrok z omeškania. O úrokoch z omeškania odvolací súd rozhodol v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vyúčtovanie za rok 2017 bolo doručené žalobcovi dňa 30.5.2018 a za rok 2018 vrátane opraveného vyúčtovania dňa 31.5.2019. S poukazom na ustanovenia čl. VI ods. 3 Zmluvy o výkone správy č. 025/2007 sa žalovaný dostal do omeškania čo sa týka sumy 17,25€ (odmena zástupcovi vlastníkov bytov vo vyúčtovaní za rok 2017) už dňom 30.6.2018 a čo sa týka sumy 26,81€ (odmena zástupcovi vlastníkov bytov vo vyúčtovaní za rok 2018) už dňom 1.7.2019. Odvolací súd v zmysle § 216 ods. 1 C.s.p. viazaný žalobným návrhom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 17,25 € od 19.07.2018 do zaplatenia a so sumy 26,81 € odo dňa 04.07.2019 do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania je ustanovená § 3 nariadenia vlády

č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K rozhodnému dňu 30.6.2018 táto úroková sadzba bola vo výške 0,0 %, preto sadzba úrokov z omeškania predstavuje 5 % ročne a k rozhodnému dňu 1.7.2019 táto úroková sadzba bola vo výške 0,0 %, preto sadzba úrokov z omeškania predstavuje 5 % ročne.

8. Pokiaľ ide o položky vo vyúčtovaniach za rok 2017 ostatné náklady v sume 2,87 € a za rok 2018 položka v časti 6,55 €, tak odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že uvedené položky boli žalovaným v predmetných vyúčtovaniach obsiahnuté oprávnene. K uvedeným položkám sa dostatočne dôvodne žalovaný vyjadril v reklamáciách k predmetným vyúčtovaniam. Pokiaľ ide o ostatné náklady v roku 2017 v odpovedi zo dňa 17.07.2018 na reklamáciu žalobcu žalovaný presne uviedol z čoho daná položka pozostávala - mobilné poplatky, benzín do kosačky, bankové poplatky a pri každej položke bola uvedená aj celková suma, ktorú žalovaný minul. Pokiaľ ide o položku vo výške 6,55 € za zimnú údržbu, v odpovedi zo 04.06.2019 na reklamáciu žalobcu, žalovaný uviedol, že zimnú údržbu vykonávala firma A. Š. - ZUMI a to na základe objednávky od zástupcu vlastníkov. Odvolací súd má za to, že uvedené výdavky boli žalovaným využité a vyúčtované v súlade s ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. a zároveň je ich využitie v súlade s ustanovením čl. X ods. 11 zmluvy o výkone správy č. 025/2007. Ustanovenie § 10 ods. 3 zákona č. 182/1993 uvádza, čo sa financuje z fondu prevádzky, údržby a opráv, a to výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, zariadené, prislúšenstva a pozemku, ako aj výdavky na obnovu modernizáciu a rekonštrukciu domu. Zároveň zmluvou o výkone správy bolo so správcom dohodnuté, že do určite výšky môže s finančnými prostriedkami vo fonde nakladať bez súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Náklady, ktoré v odpovedi uviedol žalovaný sú bezpochyby náklady, ktoré pri správe bytového domu vznikajú. Pokiaľ ide o mobilné poplatky, je zrejme, že pri vybavovaní vecí súvisiacich so správou domu je potrebné aj komunikovať prostredníctvom mobilného telefónu, a nie je dôvod, prečo by mal tieto náklady znášať žalovaný. Taktiež finančné prostriedky vo fonde sú uložené na bankovom účte, s čím sú spojené bankové poplatky, ktoré je potrebné banke hradiť. Nie je zákonnou ani zmluvnou povinnosťou, aby uvedené náklady znášal sám žalovaný z vlastných finančných prostriedkov, ale je povinnosťou vlastníkov bytov a nebytových priestorov na uvedené výdavky prispievať. Pokiaľ ide o kúpu benzínu do kosačky, tak uvedená kúpa je v súlade s ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., a uvedený výdavok súvisel so starostlivosťou o príľahlý pozemok. Výdavok týkajúci sa zimnej údržby vo výške 6,55 €, tiež nie je možné považovať za neoprávnený, nakoľko bolo povinnosťou žalovaného zabezpečiť potrebnú údržbu bytového domu a príľahlého pozemku počas zimných mesiacov, a to aj prostredníctvom tretej osoby, ak tak nebol schopný spraviť vlastnými prostriedkami. Žalovaný nepotreboval na žiaden z týchto výdavkov súhlas schôdze vlastníkov, nakoľko sa pohyboval v medziach finančného limitu stanoveného zmluvou o výkone správy. Uvedené výdavky boli žalovaným zaúčtované oprávnene. Pokiaľ ide o sumu v zmluve o výkone správy, ktorá je uvedená v slovenských korunách, je možné presne prepočítať, koľko bude uvedená suma predstavovať v eurách, nakoľko konverzný kurz bol stanovený fixne.

9. Odvolací súd zaoberal položkou v sume 29,19 €, ktorá mala byť žalovanému vyrubená za poplatok za spracovanie komunálneho odpadu za rok 2018, a to aj napriek žiadosti žalobcu o odpustenie tohto poplatku z dôvodu, že žalobca mal v tej dobe nahlásený prechodný pobyt v Košiciach. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nárok v tejto časti vecne správne posúdil, keď žalobu v tejto časti zamietol. Žalobca súdu nepreukázal, žeby požiadal žalovaného o úpravu poplatku. Všeobecne záväzné nariadenie v §8 ods. 3 a 4 stanovuje podmienky, za ktorých môže prísť k priznaniu úľavy na poplatku za komunálny odpad. Žalobca nepreukázal, že sa po dobu 90 po sebe nasledujúcich kalendárnych dní zdržiaval mimo územia hlavného mesta. K žiadosti je potrebné na preukázanie skutočnosti, že pôvodca odpadu sa zdržuje po stanovenú dobu mimo územia hlavného mesta pripojiť aj nariadením demonštratívne určené písomnosti uvedené v ustanovení § 8 ods. 4 VZN. Žalobca v danom prípade nepreukázal žiadnym dôkazom, napríklad potvrdením o pobyte, nájomnou zmluvou, zmluvou o ubytovaní, potvrdením zamestnávateľa, potvrdenie o pobyte v zahraničí, atď., žeby sa zdržiaval mimo územia hlavného mesta, žeby bol ubytovaný v inom meste ako je územie Bratislavy. Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu, žeby u neho boli naplnené podmienky na priznanie úľavy na poplatku za odvoz a likvidáciu odpadu. Žalobca súdu potvrdenie o prechodnom pobyte v Českej republike predložil až spolu s podaným odvolaním. Samotné potvrdenie o prechodnom pobyte v zahraničí nepostačuje, nakoľko v zmysle VZN je potrebné k nemu pripojiť ešte doklad preukazujúci ubytovanie v zahraničí (zmluvu o ubytovaní, nájomnú zmluvu).

9.1. Záverom odvolací súd dodáva, že nemôže akceptovať potvrdenie o prechodnom pobyte doručené odvolaciemu súdu, nakoľko nie sú splnené podmienky na uplatnenie novôt v odvolacom konaní. Podľa v súčasnosti platného a účinného Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje konanie pred súdmi v civilných veciach, tak nové návrhy na vykonanie dôkazov predstavujú tzv. novotu v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p., ktorej uplatnenie má súvis s koncentráciou konania podľa § 154 v spojení s § 296 C.s.p. ktorý stanovuje, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, medzi ktoré patria podľa § 149 C.s.p. aj nové návrhy na vykonanie dôkazov, možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Uvedené prostriedky, ak neboli použité do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, možno v zmysle citovaného ustanovenia § 366 C.s.p., v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ďalšie prostriedky procesného útoku žalobcu t.j. nové návrhy na vykonanie dôkazov by prichádzali do úvahy v zmysle písm. d) citovaného ustanovenia a je nesporné, že tieto prostriedky procesného útoku, keďže sa jedná o listinný dôkaz - Potvrdenie MV ČR o prechodnom pobyte žalobcu za obdobie od 7.12.2009 do 31.12.2019 mohol žalobca navrhnúť vykonať počas konania na súde prvej inštancie, k čomu ale nedošlo. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol, spolu s predvolaním na termín 11.5.2021 poučený o procesných právach a povinnostiach (č. l. 92 spisu) vrátane koncentrácie konania a rovnako z úradného záznamu o pojednávaní dňa 7.10.2021 (č. l. 105 spisu) vyplýva, že nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nebanlivosti čo je aj daný prípad a preto odvolací súd na tieto nové prostriedky procesného útoku žalobcu t.j. na nové návrhy na vykonanie dôkazov ktorá počas odvolacieho konania navrhol neprihliadol.

10. Odvolací súd sa ďalej zaoberal sumou 1,70 €, ktorú si žalovaný zaúčtoval za doručovanie listových zásielok a sumou 10,- € ako poplatok za vystavenie vyhlásenia podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Pri obidvoch položkách súd prvej inštancie argumentoval tým, že uvedené sumy vyplývajú z cenníka výkonov a služieb žalovaného. Tvrdenia žalobcu, že uvedený cenník je absolútne irelevantný a že z jeho strany prišlo k úhrade mesačného poplatku za výkon správy a teda žalovaný si duplicitne uplatňuje uvedené položky, tak takéto tvrdenie je nedôvodné. Už z uvedeného cenníka vyplýva, že bol schválený žalovaným za úkony, ktoré sú dohodnuté nad rozsah prác dohodnutých v zmluve o výkone správy. Teda nie sú kryté poplatkami za výkon správy. Žalobca nepreukázal, na základe akého ustanovenia zmluvy o výkone správy majú byť uvedené výdavky kryté poplatkom za správu. Žalovaný ako podnikateľský subjekt nie je povinný znášať náklady za vykonané úkony (zaslanie pošty na adresu, vystavenie potvrdenia), bez úhrady. Pokiaľ ide o poštovú zásielku, tak cenník spoplatňuje túto službu cenou poštovného. Zo stavu súdneho spisu je zrejmé, že účtované poštovné bolo skutočne uhradené vo výške 1,70 € ako o tom svedčí kópia obálky zo dňa 29.05.2019. Uvedená obálka bola doložená samotným žalobcom, preto nie je potrebné, aby ju zároveň dokladal aj žalovaný, keď z tvrdení žalovaného je zrejmé, že uvedená kópia obálky sa vzťahuje na spoplatnenie uvedenej zásielky. Poplatok 10,- € za vystavenie potvrdenia podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. je takisto účtovaný dôvodne. Na uvedený poplatok sa nevzťahuje zmluva o výkone správy, nie je krytá poplatkom za výkon správy, cenník presne stanovuje poplatok za poskytnutie služby vystavenia uvedeného potvrdenia, a preto je povinný uvedenú sumu žalobcovi zaplatiť.

11. Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom porušenia práva na spravodlivý proces tým, že mu nebola daná lehota 5 dní na prípravu. Odvolací súd po preskúmaní spisu zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 07.10.2021, súd ukončil dokazovanie a pojednávanie odročil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 219 ods. 2 C.s.p. na deň 28.10.2021, kde sporové strany zobrali termín verejného vyhlásenia rozsudku na vedomie. Z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu súdu prvej inštancie, súd prvej inštancie zverejnil podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku na deň 04.11.2021 na úradnej tabuli súdu.

11.1. Verejné vyhlásenie rozsudku je úkon, ktorý je z hľadiska vecného, časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu. Ak súd účastníka neupovedomil zákonu zodpovedajúcim spôsobom o mieste a čase verejného vyhlásenia odňal mu možnosť konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.07.2009 sp. zn. 1 Cdo/120/2009). Neoznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami ešte nemusí znamenať porušenie ústavných práv, a to vzhľadom na intenzitu zásahu do jeho ústavných práv

oslabenú tým, že súd oznámil miesta a čas verejného vyhlásenia rozsudku sťažovateľa a verejnosti na úradnej tabuli, resp. internetovej stránke súdu (uznesenie Ústavného súdu SR z 15.04.2020, sp. zn. II. ÚS 162/2020). Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie náležite a v súlade so zákonom zverejnil informáciu o verejnom vyhlásení rozsudku v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. na úradnej tabuli súdu. Žalobca nemal vyhradené doručovanie týchto skutočností do elektronickej schránky, a preto muselo pre žalobcu stačiť, že bolo uverejnené oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku uverejnené na úradnej tabuli súdu. Teda odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie do žalobcových ústavných práv nijak nezasiahol, a jeho postup bol správny.

12. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov uvedených v odsekoch 8. až 8.1 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 44,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 17,25 € odo dňa 19.07.2018 do zaplatenia, vo výške a 5 % ročne zo sumy 26,81 € odo dňa 04.07.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti z dôvodov uvedených v odsekoch 8. až 10. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

13. O náhrade trov celého konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v spojení s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol úspešný v sume 97,61 € (priznaných 1,73 € súdom prvej inštancie, 44,06 € po zmene a 2,57 € uhradených žalovaným po podaní žaloby), čo predstavuje úspech žalobcu 49,54 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 50,46 %. Teda celkový pomer úspechu bol daný na strane žalovaného a má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 0,92 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.1. K rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania aj vzhľadom na námietky žalobcu v odvolaní odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné zohľadniť zavinenie žalovaného za čiastočné zastavenie konania a následne vzhľadom na spôsob rozhodnutia vo veci samej skúmať pomer úspech strán sporu. Nie je preto účelné, aby si každá si strany navzájom hradili trovy podľa svojho úspechu. Pokiaľ ide o námietku, že súd mal vziať do úvahy ustanovenie § 257 C.s.p., tak žalobca neuviedol žiaden dôvod hodný osobitého zreteľa, ktorý by oprávňoval nepriznať nárok na náhradu trov konania žalovanému a odvolací súd z toho dôvodu aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. vylúčil.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).